

Sygn. akt II CO 117/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa W. M. K.

przeciwko J. K.

o rozwód, sygn. akt I C [...]

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 sierpnia 2019 r.,

na skutek przedstawienia Sądu Okręgowego w P.

wniosku o oznaczenie Sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

**odmawia oznaczenia Sądu właściwego do
rozpoznania sprawy.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. przedstawił Sądowi Najwyższemu akta sprawy z powództwa W. M. K. przeciwko J. K. celem oznaczenia sądu właściwego na podstawie art. 45 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 45 k.p.c. Sąd Najwyższy dokonuje oznaczenia sądu, przed którym należy wytoczyć powództwo, jeżeli nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej.

Analiza akt sprawy wskazuje, że możliwe jest oznaczenie sądu właściwego miejscowo stosownie do wytycznych określonych przez art. 41 k.p.c., zgodnie z którym powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Przy braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda. W pozwie wskazano, że ostatnie wspólne miejsce zamieszkania małżonków znajdowało się pod adresem: Ł. [...], [...] S.. Ten sam adres podano jako miejsca zwykłego pobytu powoda W. M. K. (k. 6). Również z zeznań świadka M. K., które złożone zostały na rozprawie w dniu 14 czerwca 2019 r., wynika, że wprawdzie strony postępowania przebywają obecnie we Włoszech to nadal posiadają stały meldunek pod adresem: Ł. [...], [...] S.. Jednocześnie – jak zeznał świadek – pod przywołanym adresem małżonkowie mieli ostatnie wspólne miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej. Adres ten jest również adresem zameldowania syna stron postępowania: X. K., nad którym wspólnie sprawują oni opiekę rodzicielską. Świadek zeznała ponadto, że powód regularnie przyjeżdża do Polski i zamieszkuje pod wskazanym adresem wraz z synem (k. 29).

Mając na względzie okoliczności faktyczne wywiedzione z pozwu W. M. K. oraz z zeznań świadka M. K. stwierdzić należy, że możliwe jest ustalenie właściwości miejscowej sądu z uwzględnieniem przesłanek określonych w art. 41 k.p.c. Dla oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu właściwego do rozpoznania sprawy ze stosunku małżeństwa w trybie z art. 45 k.c. konieczne jest uprzednie

stwierdzenie, że brak jest podstaw dla wywiedzenia właściwości miejscowej sądu poprzez odwołanie się do kryterium ostatniego miejsca wspólnego zamieszkania małżonków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w którym to nadal – co najmniej jeden z małżonków – ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Podkreślić także należy, iż Sąd Okręgowy, przedstawiając Sądowi Najwyższemu akta sprawy celem oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 45 k.p.c.), nie przedstawił żadnych argumentów wskazujących na to, że w sprawie nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej sądu na podstawie art. 41 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.